MANEIG DE LA NEOVASCULARITZACIÓ RETINIANA EN EL SÍNDROME DE STURGE-WEBER: A PROPÒSIT D'UN CAS

Clara Martí, Alicia Traveset, Paula Betancort

Hospital Universitari Arnau de Vilanova

INTRODUCCIÓ

El síndrome de Sturge-Weber (SWS) és una facomatosi caracteritzada per la presència d'hamartomes. El 50% dels pacients que presenten alteracions a nivell facial tenen afectació ocular ipsilateral, sent el glaucoma la comorbiditat més freqüent.

CAS CLÍNIC

Pacient amb SWS amb de taca en vi d'Oport facial amb major afectació dreta i hemangiomes cerebrals en seguiment, que desenvolupa tortuositat vascular retiniana bilateral i neovascularització peripapil·lar en ull esquerre (UE), associada a isquèmia retiniana temporal evidenciada en angiografia amb fluoresceïna, amb fuga intensa i zones d'atròfia coriorretiniana temporal superior. Es va instaurar tractament amb múltiples injeccions intravítries d'Aflibercept en UE complementades amb fotocoagulació perifèrica en les zones isquèmiques. En el seguiment, la tomografia de coherència òptica macular va mostrar un perfil foveal conservat amb fibrosi nasal de l'UE sense afectació foveal. L'agudesa visual corregida es va mantenir estable en 1.0 en ambdós ulls, amb pressions intraoculars dins de la normalitat i absència de neovascularització a segment anterior. Davant l'estabilitat clínica del pacient i la persistència de neovasos sense signes d'activitat en UE es va continuar amb el tractament anti-VEGF, amb possibilitat d'intervenció quirúrgica per a resecció de la membrana fibrovascular en cas de progressió clínica.

CONCLUSIONS

Aquest cas evidencia l'existència d'afectació ocular bilateral i lesions neovasculars en un pacient amb SWS, les quals es van aconseguir estabilitzar gràcies al tractament combinat amb anti-VEGF i fotocoagulació, preservant la funció visual en un quadre clínic poc freqüent.